

CZY ZNASZ SWÓJ TYP OSOBOWOŚCI?

CZ. II

Podstawową prawdą, o której powinniśmy pamiętać, jest fakt, że na świecie jest tyle różnorodnych temperamentów, ilu jest ludzi. Cztery wyodrębnione typy osobowości pozwalają tylko ogólnie zakwalifikować każdą osobę do określonej grupy. Jeśli więc zastanawia nas, z kim właśnie mamy do czynienia, musimy przyjrzeć się jego zachowaniu i spróbować ocenić, jakie charakterystyczne cechy możemy zaobserwować.

Poznajmy zatem dwa pozostałe typy osobowości.

Energiczny choleryk

To kategoria najbardziej dynamiczna. O ile towarzyski sanguinik odznacza się powierzchownością, brakiem konsekwencji w postępowaniu, o tyle choleryk za podstawę przyjmuje działanie. Nie ma dla niego większego znaczenia zdanie innych, ich ograniczenia. Choleryk, uznając że we wszystkim ma rację, stawia na swoim i odnosi sukcesy. Nie strasze mu ryzyko, odpowiedzialność. Przejmuje nad wszystkim pełną kontrolę, stając się podporą dla niezdecydowanych. Wiernie trwa przy swoich poglądach, nie lubi dzielić się władzą. Ale też tę władzę wykorzystuje, aby stojące przed nim zadania wykonywać natychmiast i do końca. Wierzy, że wszystko pod jego przywództwem ma szansę powodzenia. Jego zdecydowanie i silna wola idzie w parze ze stanowczością i błyskawicznym refleksem. Potrafi zorganizować wszystko, a przeciwności są dla niego tylko dodatkową motywacją. Nie ma sobie równych w wychodzeniu z opresji, w nieoczekiwanych sytuacjach.

Nietrudno zgadnąć, że przyjaciół wielu choleryk mieć nie może. Bo też nie odczuwa potrzeby ich posiadania. Czas poświęca nowym wyzwaniom i planowaniu swoich strategii w odnoszeniu sukcesów.

Logiczne wydaje się stwierdzenie, że energiczny choleryk jest światu po prostu niezbędny. To taka nieustająca w pracy maszyna. Dla równowagi przydałoby mu się trochę tolerancji, zaakceptowania faktu, że coś się może toczyć poza jego zasięgiem. Cierpliwość i poszanowanie zdania innych pozwoliłoby mu nieco zwolnić tempo, odpocząć. To, że ma się rację, nie przeszkadza czasem przyznać jej komuś innemu, przeprosić. Z tą cechą energiczny choleryk byłby rzeczywiście opoką dla ludzkości.

Spokojny flegmatyk

Spokojna osobowość flegmatyka spełnia pośród innych bardzo szczególną rolę. Jest strefą bezpieczeństwa pomiędzy przebojowym cholerykiem, dokładnym, ciągle niezadowolonym me-

lancholikiem a głośnym i błyskotliwym sanguinikiem.

Flegmatyk ma dar łagodzenia sporów, jest cierpliwy, umie wysłuchać przeciwników, równoważyć nastroje. Ma wrodzoną potrzebę dążenia do spokoju, znajdzie czas na refleksję. Nie narzuca swojego zdania, nie lubi zwracać na siebie uwagi. Unika zdecydowanego deklarowania się, woli rozwiązania pośrednie, bezpieczniejsze. Nie ma wielkich wymagań, jest tolerancyjny. Potrafi zachować spokój nawet w ekstremalnych warunkach, łagodząc napiętą atmosferę. Obcy mu jest wszelki pośpiech. Jest na tyle pogodzony z losem, że jego pesymizm nie stanowi dla niego problemu. Nie przeżywa niepowodzeń tak jak perfekcyjny melancholik. Ponieważ potrafi współczuć i słuchać – przyjaciół mu nie brakuje. Jego ugodowa natura pozwala mu bezkonfliktowo współistnieć z innymi. Dlatego flegmatyk jest idealnym podwładnym.

Taka osobowość potrzebowałaby czasem zastrzyku entuzjazmu, motywacji do działania, zdolności do akceptowania zmian. To o flegmatyka mówi się niekiedy, że woli czekać na ewentualne trzęsienie ziemi, niż samodzielnie wymieszać herbatę w szklance. Jego niezdecydowanie odwleka w nieskończoność „pilne sprawy”

Ale bez flegmatyka świat byłby skazany na konflikty, z których rozwiązaniem trzy pozostałe osobowości miałyby problem.

Będąc świadomym odmienności każdego rodzaju temperamentu, łatwiej jest zrozumieć postępowanie ludzi, z którymi się stykamy. To wielkie szczęście, że otacza nas taka różnorodność.

Łatwo zauważyć, że każdy typ osobowości ma do spełnienia inną, niezbędną dla funkcjonowania świata, rolę. To dlatego przeciwieństwa się przyciągają, aby tworzyć równowagę.

Czy mamy do czynienia z małą społecznością (rodzina), czy z dużo większą – nie próbujemy „naginać” zachowań innych do własnych standardów. Nauczmy się współistnieć, pomagając sobie nawzajem.

Ewa Andrzejewska